

Piet Teuwens: geen doorsnee-mens!

Hubert Van Eygen

Een tijdje geleden kwam ik puur toevallig op de website van *Kunstkring Kosmos* uit Lommel het overlijdensbericht van Piet Teuwens tegen... Er stond eenvoudig: “**Piet Teuwens †, Auteur - Dichter - Kunstschilder, Stichtend en Ere lid Kunstkring KOSMOS, ° 11 maart 1947, † 31 augustus 2018**” én het volgende gedicht: “**Lach niet // Zij eet / haar zacht gekookt eitje / met een platiëken lepeltje. // Op straat raapt zij / zakdoeken op / en wast ze uit, strijkt ze. / Lach niet / want zo heeft ze ook / mij opgeraapt, / gewassen / en zorgvuldig glad gestreken. // Er zit weer een plooi / in mijn leven**”.

Het feit dat Piet al sinds augustus 2018 gestorven was en ik over zijn overlijden nergens iets gelezen had, schokte me erg. *Echte weirdo's sterven blijkbaar dan toch in stilte...* Want een weirdo was Piet ten voeten uit! En met vrouwen hadden hij altijd een merkwaardige relatie... Maar ondertussen schreef hij een massa cursiefjes en gedichten waaraan iedereen wel iets heeft gehad!

Zijn overlijdensbericht zette me aan om in mijn archief sporen te zoeken van deze toch opmerkelijke in Neerpelt geboren ‘*bohémien*’-schrijver. Want ‘vreemde’ sporen heeft hij wel degelijk achtergelaten.

Kosmos

Vooraf in de jaren '90 van de vorige eeuw werkten we vaak intensief samen aan tal van ‘*projecten*’ waarvan ik me nu jammer genoeg nog maar vaag iets herinner. Maar bij het doorbladeren van de talrijke publicaties uit die tijd waaraan we samen meewerkten komen weer warme herinneringen terug aan een man die ‘*verloren*’ leek geworpen in deze wereld maar die met zijn woorden en zijn schilderijen/tekeningen toch zijn plaatsje vond.

Mijn eerste ‘*schriftelijke*’ ontmoeting met Piet dateert van 1988 toen ik in het toenmalige reclameblad *Koerier* een recensie schreef over het tijdschrift *Montmartre - Kosmos Kultuurkrant*. De stuwende krachten achter dit kunsttijdschrift waren een zekere **P.M.M. Teuwens** en **Iva Van Limbergen**... Piet

stichtte in 1987 samen met **Albert Agten, Dieter Prossler** en **Jean Vanduffel** de *kunstkring Kosmos* die nu nog altijd bestaat. Van 1992 tot 1996 publiceerde Piet in dit tijdschrift o.a. zijn 'Stokkemse brieven'.

In diezelfde periode publiceerde Piet 'stukjes' in *Het Laatste Nieuws* (1989-1991), *De Volkswil* (1989-1990) en *VFSG Cultuur* (1987-1995). Van 1992 tot 1993 maakte hij ook columns voor *radio Grafiek Maaseik* en *RMC Mechelen*.

In 1990 schreef ik in datzelfde 'Koerierke' een korte recensie over 'Lommelse portretten, van teuten en toen' (uitgegeven bij Boek in Zonhoven, 1989) waarin Piet interviews bundelde met mensen die het 'oude' Lommel weer tot leven brachten.

Cursief

In 1993 publiceerde hij "Kolom – I van Lommel naar Stokkem "Ach mens toch..." in eigen beheer. Het was een bundeling van cursiefjes die onder andere verschenen in het *Groot Weekblad*. Ik stelde toen de bundel voor in het *Uchterhoes* te Stokkem.

Over deze bundel schreef ik het volgende in 't *Snuffelblaad* van april 1993: "Zijn grote verdienste is dat hij ons in eenvoudige woorden een andere kijk op het leven biedt. Wij leven tegenwoordig soms zo snel dat we niet zien dat we geleefd worden in plaats van zelf te leven.

Zijn stukjes kunnen ons een beetje 'bewustwording' meegeven. Zij kunnen ons aanzetten om even te blijven stilstaan naast de weg van het jachtige leven. Zij kunnen ons doen mijmeren aan de Maas, met de blik op oneindig en een kriebelend gevoel in de onderbuik.

Piet tekent in deze stukjes zijn eigen leven uit. Maar hij geeft zijn teksten een algemeen-menselijke dimensie zodat wij onszelf erin kunnen herkennen. Wij zijn allemaal hoofdpersonages in zijn stukjes. En daarom is Piet Teuwens een schrijver die een ereplaatsje krijgt in mijn boekenrek. Daarom is hij, in zijn eigen woorden, uw clown, want een doorsnee-mens is ook maar de helft ..."

Hubert Van Eygen, René Vandebos en Piet Teuwens in het Uchterhoes te Stokkem op 12 april 1993 bij de voorstelling van 'Kolom - 1'

In mijn exemplaar van 'Kolom – 1' schreef hij het volgende: “De kortste afstand / tussen twee mensen / is een glimlach”...

Snuffelblad, Vitrine en Telepro

Uit die eerste ontmoeting in het Uchterhoes ontstond een jarenlange samenwerking die uitmondde in een resem publicaties van ons in de reclamebladen 't *Snuffelblad* en *Vitrine* en het televisieblad *Telepro*.

In 1992 en 1993 schreven we allebei voor het Kinrooise reclameblad 't *Snuffelblad*. Ik schreef voor de Kinrooise editie, hij voor die van Dilsen-Stokkem. Toen 't *Snuffelblad* opgevolgd werd door het Maastrandse reclamemagazine *Vitrine* schreven wij samen de 16 nummers vol die verschenen van 1993 tot 1995! In *Vitrine* had hij de vaste rubriek 'Pietpraat' waarin zijn cursiefjtalent weer naar boven kwam.

Die samenwerking zette zich in 1997 verder in onze gezamenlijke medewerking aan het televisiemagazine *Telepro* dat maar een korte periode in het Nederlands verscheen. Samen hadden we er de rubrieken 'Contrapunt' en 'In

't vizier' waarin we beiden een andere mening over hetzelfde televisiegebonden item gaven. Maar meestal kwamen we toch overeen!

In diezelfde periode publiceerde hij ook een aantal bijdragen in de Limburgse literaire tijdschriften 't *Kandelaartje*, *Oostland* en ons eigen *Weirdo's*.

6 bundels bij 't *Kandelaartje*

Daarna schreef hij een aantal dichtbundels die allemaal werden uitgegeven door 't *Kandelaartje*. Zo publiceerde hij in 1998 *'Elyzeese velden & Omtrent ons, gedichten'* ('t *Kandelaartje*, Hasselt, reeksnummer 50, z.p. en 20 p.). Op 7 november 1998 stelde ik deze 'dubbel'-bundel zelf voor in het *Uchterhoes* te Dilsen-Stokkem. In mijn exemplaar van de bundel schreef hij toen: "Je bent een aangename klootzak! Liefs, Piet". Dat was Piet ten voeten uit. Aangenaam maar ook een klootzak, net als ik...

Over deze bundel schreef ik in *Weirdo's* nr. 43 (augustus 1998) het volgende: "Zo is de cirkel weer rond. Aftakeling in de vorige generatie en levenslust en instinctieve sexdrang die weer overgaan in berusting in de volgende generatie. En wie is het slachtoffer van dit alles?"

De dichter die zich gebruikt voelt, die zich verlaten voelt, de dichter die vol opgekropte woede verslag uitbrengt van de suprematie van de vrouw in zijn leven. De moeder vertoeft in de Elyzeese velden, de vrouw dwaalt rond in zijn herinneringen en wie blijft er in de kou staan? Piet Teuwens, de man die het lef had om al deze tegenstrijdige gevoelens toe te vertrouwen aan het papier zodat ook wij weer versted kunnen staan over de mysterieuze kompleksiteit van de vrouw. Deze bundel is een eerbetoon aan de vrouw in al haar facetten".

In 1999 volgde de bundel *'Help mij uit die grijze zone!'* ('t *Kandelaartje*, Hasselt (reeksnummer 55, 155 p.). Op hetzelfde moment verscheen *'Ma belle Hélène'* ('t *Kandelaartje*, Hasselt, reeksnummer 56, 32 p.). Ik verzorgde de lay-out van beide bundels die ik op 5 februari 1999 in de *Pollismolen* te Opieter voorstelde.

Over deze twee bundels zei ik het volgende bij

de voorstelling: “Piet leert ons in deze twee dichtbundels dat het volledig openstellen van jezelf ten opzichte van je medemensen vaak veel problemen kan voorkomen. Maar dat brengt met zich mee dat je ook zeer kwetsbaar wordt en buiten de algemene normen van de samenleving kan vallen, dat je een weirdo wordt in de ogen van zij die denken dat ze normaal zijn. Maar dat hebben Piet en ik ervoor over. Met andere woorden: liever één weirdo in de hand dan tien normalen aan de band!”

In 1999 liet hij eveneens ‘*Vilma Parlami d’Amore*, poëzie’ bij ‘t *Kandelaartje* verschijnen. En 5 jaren later volgde de bundel ‘*Voor Haar..., sonnetten*’ (‘t *Kandelaartje*, Hasselt, reeksnummer 81, 2004, 51 p). In die bundel nam hij een uitgebreide bibliografie op van zijn werk.

Uit die bibliografie bleek dat hij in de jaren ’70 en ’80 ook al een aantal dichtbundels publiceerde zoals *Excerpta* (1970), *Dossier Vietnam* (1971), *Bevroren lava* (1976), *Trouw-album* (1980), *Diversen intiem* (1980), *Ik schrijf het zacht en zoet* (De Beuk, 1981) en *Retro* (1985). Daarnaast publiceerde hij in 1971 de roman *Kaviaar in de biecht* en in 1988 de novelle *Brieven zonder antwoord* (De Koofschep, 1988). Voor een aantal publicaties gebruikte hij het pseudoniem P.M.M. Mélass.

Uiteindelijk verscheen in 2007 bij ‘t *Kandelaartje* nog zijn volgens mij laatste dichtbundel *Divertimento* (reeksnummer 90).

Literaire duizendpoot

Piet was een literaire duizendpoot, een zoeker die vaak moeite had met de vrouwen, dat is het minste wat je over hem kan vertellen. Na 2007 ben ik hem uit het oog verloren. Totdat hij in 2018 stierf... Hij was een uitzonderlijke ‘bekijker’ van ons dagelijks leven. ‘t Is jammer dat zo’n stem in stilte is vertrokken. Met een keiharde ‘*fuck you*’ was het beter geweest...

